

د حضرت هوسیع نبی کتاب

– ماخذ انبیاء

۱) مالک خُدای دا پېغام د بیرى په زوی هوسیع باندې په هغه وخت کښې نازل کړو کله چې عزیاه، یوتام، احاز او حزقیاه د یهوداه بادشاهان ؤو او یربعام د یوآس زوی د اسرائیل بادشاه وو.

د حضرت هوسیع ښځه او بچی

۲) کله چې مالک خُدای د بنی اسرائیلو سره د هوسیع په ذریعه اول ځل خبرې وکړې، نو هغه هوسیع ته وفرمائیل، ”لار شه او زناکارې ښځې سره واده وکړه، او حرامیان بچی پیدا کړه، ځکه چې قوم د مالک خُدای فرمانبرداری پرېښې ده او په داسې کولو سره مسلسل زنا کوی.“ ۳) نو هوسیع لاړو او جُمر د دبلائم لور سره یې واده وکړو، هغه اُمیدواره شوه او یو زوی یې پیدا شو. ۴) نو مالک خُدای هوسیع ته وفرمائیل چې، ”په هغه باندې ”یزرعیل“ نوم کېږده، ځکه چې په لږ وخت کښې به زه د یاهو بادشاه خاندان له سزا ورکړم، د هغه قتلونو انتقام به ترې نه واخلم کوم چې هغه په یزرعیل کښې کړی دی. او زه به د اسرائیل بادشاهی هم ختمه کړم. ۵) په هغه ورځ به زه د یزرعیل په وادی کښې د اسرائیل د فوجی لښکرو طاقت ختم کړم.“ ۶) جُمر یو ځل بیا اُمیدواره شوه او په دې ځل یې یوه لور پیدا شوه. او مالک خُدای هوسیع ته وفرمائیل، ”په هغې باندې ”لورحامه“ یعنې په

چا چي رحم نه دے شومے نوم کبرده، حُکھه چي زه به نور په
 بنی اسرائیلو باندې رحم نه کوم، او نه به زه هغوی معاف
 کوم. (۷) خو زه به د یهوداه په خلقو رحم کوم، زه به هغوی
 د خپلو دشمنانو نه، نه په وسلو، او نه په لښکرو، نه په آسونو
 او نه په جنگی گاپو، بلکې زه مالک خدای د هغوی خدای
 پاک به هغوی په خپل زور او قدرت سره بچ کړم. (۸) کله
 چې جمر خپله لور، لورحامه د پیو نه منع کړه، نو هغه بیا
 امیدواره شوه او دوهم زوی یې پیدا شو. (۹) نو مالک خدای
 هوسیع ته وفرمائیل، ”په هغه باندې ”لوعمی“ یعنی زما قوم نه
 دے نوم کبرده، حُکھه چي بنی اسرائیل زما خلق نه دی او زه
 د هغوی خدای پاک نه یم.“

د اسرائیل د ملک بیا آبادېدل

(۱۰) خو یو وخت راتلونکے دے چي بنی اسرائیل به د
 سمندر د شگو په شان بې شمېره شی او څوک به یې نه
 شمېرلے شی او نه به یې څوک ناپ کولے شی. نو بیا په هغه
 خدای کښې چرته چې هغوی ته وئیلے شوی وُو چې، ”تاسو
 زما خلق نه یئ،“ هلته به هغوی ته وئیلے شی چې، ”تاسو د
 ژوندی خدای پاک بچی یئ.“ (۱۱) د یهوداه او اسرائیل خلق
 به بیا په یو خدای راغونډ شی او د ځان دپاره به یو مشر
 خوبښ کړی. او هغوی به په یو خدای د جلاوطنی نه راواپس
 شی. نو دا به د یزرعیل دپاره یوه لویه ورغ وی.

۲ (۱) هغه وخت په خپلو ورونو باندې ”عمی“ یعنی ”زما
 خلق“ او خپلو خوبندو باندې ”رحامه“ یعنی ”چي په چا رحم

شوی وی“ نومونه کېږدی.

بې وفا جُمر او بې وفا بنی اسرائیلیان

② ”خپله مور اسرائیل ورتی ځکه چې هغه زما ښځه نه ده او زه د هغې خاوند نه یم. هغې ته ووايي چې د خپل مخ نه د کنجرتوب پرده لرې کړی او هغه خوشبوئی لرې کړی چې د هغې سینې څرگندوی. ③ گنې زه به هغه داسې برینډه کړم لکه څنگه چې د پېدا کېدو په ورځ وه. زه به هغه د وچې او شاپرې زمکې په شان کړم او د تندې د لاسه به یې ووژنم. ④ زه به د هغې په بچو رحم نه کوم، ځکه چې هغوی حرامیان دی. ⑤ او د هغوی مور زنا کړې ده، د چا نه چې هغوی پېدا دی هغوی پېر د شرم حرکتونه کړی دی. هغې وئیلی دی چې، ”زه به په خپلو عاشقانو پسې لاړه شم، ځکه چې هغوی ما له خوراک، اوبه، وړی او د لټې جامې، د زیتونو تېل او شراب راکوی.“ ⑥ نو زه به هغه د ازغو په بار کېښې راگېره کړم او د هغې په لار کېښې به یو دېوال جوړ کړم، چې د هغې نه خپله لاره ورکه شی. ⑦ هغه به په خپلو عاشقانو پسې منډې وهی خو هغه به نه شی ورسېدې. هغه به خپل عاشقان لټوی خو پېدا به یې نه کړی. نو بیا به هغه ووايي، ”زه خپل خاوند له واپس ورځم. مخکېښې زما ژوند د اوس نه پېر ښه وو.“ ⑧ هغې ته پته نه وه چې زه هغه ذات یم چا چې هغې له غله، مې، د زیتونو تېل او هغه پېر سره زر او سپین زر ورکړل. خو هغې هغه هر څه بعل بُت ته په عبادت کېښې پېش کړل. ⑨ نو په دې وجه د لوی په وخت کېښې به زه د هغې نه خپل د فصل او د انګورو د میو نعمتونه واپس واخلم او کومه وړی او لټه چې ما ورکړې وه چې برینډه نه

شی هغه به ترې واخلم. (۱۰) زه به د هغې د عاشقانو په وړاندې د هغې شرم ښکاره کړم او هيڅوک به يې زما نه نه شي بچ کولې. (۱۱) زه به د هغې ټول اخترونه ختم کړم، زه به د هغې مياشتني او د کال او د سبت د ورځې خوشحالي ختمې کړم او د هغې نور ټول اخترونه به ختم کړم. (۱۲) زه به د هغې د انگورو بوتی او د اينخرو ونې تباہ کړم، هغې به وئيل چې دا هغه گټه ده چې ما له خپلو عاشقانو راکړې ده. زه به د هغې باغونه په ځنگل بدل کړم او ځنگلي ځناور به د دې مېوه خوری. (۱۳) زه به هغې له د هغه ورځو په وجه سزا ورکړم کله چې هغې زه هېر کړم او بعل ته به يې خوشبویي سوزولې او والی او کالی به يې واچول او په خپلو عاشقانو پسې به روانه وه. مالک خدای دا فرمائیلی دی.

د مالک خدای د خپل قوم سره مینه

(۱۴) خو زه به يو ځل بيا هغه رضا کړم. زه به هغه صحرا ته بوخم، او هلته به ورسره خوږې خبرې وکړم. (۱۵) هغې له به د انگورو باغونه بيا ورکړم او د مصيبت وادی نه به د امید دروازه جوړه کړم. هغه به زما هغه شان خبره منی لکه چې په ځوانۍ کېنې يې منله، چې کله د مصر نه راوتله. (۱۶) مالک خدای فرمائی، نو په هغه ورځ به ما ته ”خپل خاوند“ ووايي او نور به ما ته ”مالک بعل“ نه وائي. (۱۷) ځکه چې زه به د بعل معبودانو نومونه ستا د خولې نه لرې کړم، او بيا به هيڅکله د هغوی د نومونو ذکر ستا په خوله نه وی. (۱۸) په هغه وخت کېنې به زه د ټولو ځنگلي ځناورو او د هوا مارغانو سره او په زمکه ښوئېدونکو ځناورو سره يو لوظ وکړم، نو هغوی به زما خلقو ته نقصان نه رسوی. زه به د

هغه مُلڪ نه د جنگ ٽولي وسلي، ٿوري او غشي لري ڪرم او
 زما خلق به په امن او سکون سره ٿوند تپروي. (۱۹) زه به تا
 هميشه دپاره خپله بنه جوړه ڪرم، او تا ته به صداقت،
 انصاف، نه ختمدونكي مينه او رحم وښايم. (۲۰) زه به په
 وفاداري سره تا خپله ڪرم، او بيا به ته ما وپڙني چي زه
 مالڪ خدائي يم. (۲۱) مالڪ خدائي فرمائي، په هغه وخت
 ڪبني به زه د آسمان واورم او وريخي به پيدا ڪرم، او آسمان
 به د زمڪي واورى او باران به وه وروم. (۲۲) زمڪه به د غلي،
 انگورو او د زيتونو د ونو واورى او تنده به پي مڙه ڪري، او
 دا ٽول خيزونه به د يزرعيل وادي ته برکت ورڪري. (۲۳) په
 هغه وخت ڪبني به زه د بنى اسرائيلو يو تخم وڪرم او خان
 دپاره به پي زرغون ڪرم. زه به هغه خلقو ته خپل رحم وښايم
 په چا چي رحم نه دے شوے، او کوم خلق چي زما قوم نه
 ٿو هغوي ته به زه خپل قوم ووايم، او هغوي به راته خدائي
 پاڪ ووائى.

حضرت هوسيع او د هغه بي وفا بنه

۳ (۱) مالڪ خدائي ما ته وفرمائيل، ”بيا لاڙ شه او خپلي
 بنه سره مينه ڪوه اڱر چي هغه د خپل عاشق سره زنا
 ڪوي. ته به د هغي سره هغه شان مينه ڪوي لکه څنگه مينه
 چي زه د بنى اسرائيلو سره ڪوم، اڱر چي هغوي نورو
 معبودانو ته اورپدلي دي او بتانو ته د ڪشمشو نذراني پيش
 ڪول خوبسوي.“ (۲) نو ما د هغي د مهر دپاره پينجلس
 سپينو زرو سيڪي او يو نيم سل ڪلو اوريشي ورڪري. (۳) ما
 هغي ته ووييل چي، ”ته به پڙه موده زما په ڪور ڪبني

اوسپرې، او په دې دوران کبني به زنا نه کوي او هيچا سره به جنسي تعلق نه ساتي، ما سره هم نه.“ ﴿٤﴾ او د بني اسرائيلو به هم دغسي حال وي. تر پېرې مودې به بادشاهان او افسران نه لري، نه به قرباني پېش کوي، نه به يې مقدسي ستنې وي او نه به يې امامان وي، او بتان به هم ورسره نه وي. ﴿٥﴾ د هغې نه پس به بني اسرائيليان راواپس شي او د مالک خدائ خپل خدائ پاک او د خپل بادشاه داؤد د اولاد لټون به کوي. په آخري ورځو کبني به هغوي رپرېدو سره مالک خدائ ته راځي او د هغه برکتونه به حاصلوي.

د بني اسرائيلو خلاف د مالک خدائ الزامونه

٤ ﴿١﴾ اے بني اسرائيلو، د مالک خدائ کلام واورئ. مالک خدائ د دې ملک په اوسېدونکو الزام لگوي چې، ”په دې ملک کبني نه وفا شته او نه په کبني مينه شته او دا خلق خپل خدائ پاک نه پېژني. ﴿٢﴾ بښې، دروغ، قتلونه، غلاگانې او زناگانې عام شوې دي، او د قتلونو يوه سلسله روانه وي. ﴿٣﴾ او په دې وجه ملک غمژن دے، او د دې اوسېدونکي به مرگي حال شي. ځنگلي ځناور، مارغان تر دې چې کبان هم مړه کيږي.

د مالک خدائ په امامانو الزام لگول

﴿٤﴾ هسې چا ته گوته مه نيسي او مه په بل چا د الزام لگولو کوشش کوئ. اے امامانو زما گيله ستاسو نه ده. ﴿٥﴾ تاسو په رڼا ورغ تيندکونه خورئ، او ستا پېغمبران هم تاسو سره د شپې تيندکونه خوري. زه به ستاسو مور يعنې بني اسرائيل

تباہ کریم. ﴿٦﴾ زما خلق تباہ دی حُکھه چي هغوی سره صحیح علم نشته. په دې سبب چي تاسو علم رد کرې دے، زه تاسو رد کوم چي تاسو به نور زما امامان نه یی. او لکه چي تاسو د خپل خدای پاک شریعت هېر کرې دے زه به هم ستاسو اولاد له د امامانو جوړېدو عزت ورنه کریم. ﴿٧﴾ خومره چي امامان زیاتیری نو دومره هغوی زما خلاف گناه کوی. زه به د هغوی عزت په بې عزتی بدل کریم. ﴿٨﴾ هغوی زما د خلقو د گناه نذرانې خوری، هغوی په دې لالچ کبني وی چي خلق دېر گناهونه وکړی. ﴿٩﴾ امامانو او خلقو سره به یو شان سلوک کبړی، زه به اوس خلقو او امامانو دواړو له د هغوی د بدو عملونو سزا ورکوم. ﴿١٠﴾ هغوی به خوراک کوی خو بیا به هم اوږی وی. هغوی به لکه د هغه کنجرو په شان وی خو د دې نه به ورته هیڅ نه حاصلیری، حُکھه چي هغوی مالک خدای پرېښی دے او نورو معبودانو ته اوږېدلی دی.

د بنی اسرائیلو بُت پرستی

﴿١١﴾ مے که زاره وی او که نوی وی نو دا دواړه زما د خلقو عقل خرابوی. ﴿١٢﴾ هغوی خپلو د لرگی بُتانو سره مشوره کوی، د هغوی خیال دا وی چي د هغوی امسا هغوی ته د راتلونکی وخت حال وئیلے شی. د هغوی د بُت پرستی شوق هغوی لکه د زناکاره ښځې په غلظه لار روان کړی دی. هغوی زنا کړې ده چي خپل خدای پاک یې پرېښی دے. ﴿١٣﴾ د غرونو دپاسه هغوی قربانی پېش کوی او هغوی په غرونو د خپری، چنار او یا بل کوم بوټی لاندې حُکھه خوشبویی سوزوی چي د دې سورے دېر ښائسته وی. نو په نتیجه کبني ستاسو د لوڼو نه به کنجرې جوړې شی او ستاسو انورویانې

به زنا شروع ڪري. ﴿١٤﴾ زه به ستاسو لونو له سزا نه وركوم
 ڪله ڇي هغوى ڪنجرتوب شروع ڪوى او نه به ستاسو
 انبروريانو له سزا وركوم ڪله ڇي هغوى زنا ڪوى. ڪه ڇي
 بنى اسرائيليان سڀي پخيله د ڪنجرو سره عياشى ڪوى ڪله
 ڇي هغوى قربانى پيش ڪوى. ڇا ربتيا وئيلي دي ڇي،
 ”ڇوڪ ڇي عقل نه لري نو هغه تباها شى.“ ﴿١٥﴾ اءِ بنى
 اسرائيله، اگر ڇي ته زنا ڪوي، خو يهوداه دي داسي گناه نه
 ڪوى. په جلجال يا په بيت آون ڪبني عبادت مه ڪوه او نه ڇي
 هلته د ژوندى مالڪ خدائ په نوم قسم وخورئ. ﴿١٦﴾ د
 ضدى سخى په شان بنى اسرائيل ضدى دى. نو بيا مالڪ
 خدائ ڇنگه هغه د ڇران په لوي مبدان ڪبني لکه د يو
 گپورى په شان وڇروى؟ ﴿١٧﴾ بنى اسرائيل خيل خان بتانو ته
 حواله ڪري دى، هغه پرپردي. ﴿١٨﴾ ڪله ڇي هغوى بنه پهر
 شراب وڇبني نو هغوى د ڪنجرو سره په عيش عشرت ڪبني
 پوب شى او د عزت په خائ بي عزتي خوبه ڪري. ﴿١٩﴾
 هغوى به داسي ورك شى لکه ڇي هوا پي يوسى او هغوى به
 د خيلو قربانو په وجه په شرم وشرميري.

٥ ﴿١﴾ ”ءِ امامانو، دي ته غور ونيسى. اءِ بنى اسرائيلو
 واورئ، اءِ د شاهى خاندان خلقو توجو وڪري. عدالت
 ستاسو خلاف فيصله ڪري ده. ڪه ڇي تاسو د خلقو دپاره
 دام جوڙ شوي ڇي په مصفاه او تبور ڪبني مو د بتانو
 عبادت ڪري دى. ﴿٢﴾ او په شطيم ڪبني تاسو ژوره ڪنده
 ڪنستي ده، خو زه به تاسو ٽولو له سزا درڪوم. ﴿٣﴾ زه بنى
 اسرائيل پهر بنه پيڙنم، د دي بدى زما نه پته نه ده. بنى
 اسرائيلو ڪنجرتوب ڪري دى ڇي زه پي پرپنسى يم او هغه

د هوسيع د بُت پرستی خلاف خبردارے ورکول

④ د خلقو بد عملونه هغوی ته دا اجازت نه ورکوی چې خپل خدای پاک ته واپس راوگرځي. ځکه چې د زنا عادت هغوی په خپل قابو کبښي اخستی دی او هغوی مالک خدای نه پېژني. ⑤ د بنی اسرائیلو غرور د هغوی خلاف گواهی ورکوی. هغوی به د خپلې گناه په وجه راوغورزیږي او د یهوداه خلق به هم ورسره راوغورزیږي. ⑥ کله چې هغوی خپلو رمو او څاروو سره د مالک خدای لټون له راځي، نو هغوی به یې پیدا نه کړي شی ځکه چې هغه دوی پرېښي دی. ⑦ هغوی د مالک خدای سره بې وفایي کړي ده، او حرامیان بچي یې پیدا کړي دی. نو اوس به نوې میاشت هغوی سره د جائیداد لوار تېر کړي.

د اسرائیل او یهوداه په مینځ کبښي جنگ

⑧ په جبعه کبښي د جنگ دپاره بیگلې وغږوي. په راما کبښي د خبرداری دپاره آواز وکړي. په بیت آون کبښي جنگي نعره وهی. اے بنیامینیانو، تاسو مخکبښي شی مونږ درپسې یو. ⑨ د عدالت ورغ راروانه ده او د اسرائیل ملک به تباہ شی. اے بنی اسرائیلو، زه دا اعلان کوم چې داسې به ضرور کیږي. ⑩ مالک خدای فرمائي، ”د یهوداه آفسران داسې دی څوک چې د زمکې حدود زیاتولو دپاره پولې بې ځایه کوي. نو زه به خپله غصه په هغوی باندې لکه د سپلاب په شان نازله کړم. ⑪ په اسرائیل به ظلم وشي او زما د فېصلې لاندې به چڅنی شی، ځکه چې هغه به په شوق د بې کاره بتانو عبادت

کولو. (۱۲) زه به اسرائیل داسې تباہ کړم لکه چې چينجے وړی خوری. او يهوداه به لکه د سخا پد لړگی په شان کمزورے کړم. (۱۳) کله چې اسرائیل خپله بیماری او يهوداه خپل زخمونه ولیدل، نو اسرائیل لاپل چې د اسور د لوی بادشاه نه مدد وغواړی، خو هغه نه دوی ته شفا ورکولے شوه او نه یې د دوی د زخمونو علاج کولے شو. (۱۴) زه به په اسرائیل باندې لکه د ازمری په شان او په يهوداه باندې لکه د تکره ازمری په شان حمله وکړم. زه به په خپله هغوی ټوکړې ټوکړې کړم، زه به هغوی راکاږم او هیڅ څوک به یې رانه خلاصولے نه شی. (۱۵) زه به بیا خپل خای ته راواپس شم، ترڅو چې هغوی خپله ملامتیا ومني او ما ته راوگرځی. او چې کله په هغوی مصیبت راشی نو هغوی به زما سخت تلاش شروع کړی.

توبه ویستل

۶ (۱) ”راځی، چې مالک خدای ته راوگرځو. هغه مونږ تیکه تیکه کړی یو، خو اوس به هغه مونږ له شفا راکوی. هغه مونږ زخمی کړی یو، خو اوس به هغه زمونږ د زخمونو مرهم پتی کوی. (۲) په پېر لږ وخت کبني به هغه مونږ بحال کړی او په لږ وخت کبني به شفا راکړی او داسې به مونږ د هغه په حضور کبني ژوند تېروو. (۳) راځی چې هغه وپېژنو، راځی چې پوره کوشش وکړو چې مالک خدای بنه وپېژنو. هغه به یقیناً مونږ له داسې راځی لکه څنگه چې هر سحر نمر راخېژی، لکه څنگه چې د ژمې باران ورپړی، لکه څنگه چې د سپرلی باران زمکه اوبه کوی.“ (۴) مالک خدای فرمائی،

”اے اسرائیلہ او یهوداہ، زہ تاسو سرہ خُء وکرم؟ ستاسو مینہ ما سرہ لکہ د سحر د دوند پہ شان زر ختمہ شی او لکہ د سحر د پرخی پہ شان زر والوخی. (۵) نو دا خُکہ ما د خپلو پیغمبرانو پہ لاس تاسو ټوټی ټوټی کړی، او د خپلی خولې پہ کلام مې تاسو ووژلی. زما د انصاف رڼا لکہ د نمر راخېژی. (۶) زہ غواړم چې تاسو وفاداری وښایی نه چې قربانی وکړی. ستاسو د سوزېدونکو نذرانو نه زیات زہ غواړم چې تاسو ما وپېژنی. (۷) خو په آدم نومې ښار کښې تاسو لوظ مات کړو او هلته مو ما سره بې وفائی وکړه. (۸) جلعاد ښار د بدعملو نه ډک دے، هر طرف ته د وینې داغونه دی. (۹) امامان د ډاکوانو د هغه قبیلې په شان دی چې هغوی د چا د لوټ کولو دپاره غلی ناست وی. هغوی د شکم په لاره باندې قتلونه کوی، او هر قسم گناه کوی. (۱۰) ما په اسرائیلو کښې ډېر بد بد کارونه لیدلی دی. زما خلقو د بتانو د عبادت په وجه خپل ځانونه ناپاکه کړی دی چې زناکاری ده. (۱۱) اے د یهوداه خلقو، ما ستاسو د سزا وخت هم مقرر کړے دے، اگر چې ما غوښتل چې هغوی بحال کړم.“

۷ (۱) ”کله چې زہ اسرائیلو له شفا ورکول غواړم نو د دوی گناه راته څرگنده شی او د سامریه بدکاری راته ښکاره شی. خُکہ چې هغوی د چل کارونه کوی، غلہ کورونو ته وراوړی او غلاگانې کوی، او ډاکوان په لارو کښې خلق لوټ کوی. (۲) هغوی د دې نه ناخبره دی چې ما ته د هغوی ټول بد عملونه یاد دی. د هغوی گناهونه په هر ځای کښې څرگند دی، دا ټول ما ته ښکاری.

په محل کبني سازش جوړېدل

٣ هغوى په خپلو بدو منصوبو بادشاه خوشحالوى، او په دروغو وئيلو باندې آفسران خوشحالوى. ٤ هغوى ټول زناكاران دى. هغوى لکه د سور کرې شوى تنور په شان دى چې دومره گرم وي چې د نانباى د لاس وروړو ضرورت ورته نه وي. که هغه اوږه واغږي او هغه خمبیره شى نو بيا هم تنور دومره گرم وي چې روتى به پرې پخې شى. ٥ په شاهى جشن کبني آفسران په ميو خان نشه کړى، او مسخره کوونکو له لاس ورکوى. ٦ د هغوى زړونه لکه د تنور په شان د خپلو بدو منصوبو په وجه سوزى. د هغوى غصه ټوله شپه بې لمبو سوزى او په سحر کبني لکه د اور لمبې وکړى. ٧ هغوى ټول لکه د تنور لمبه دى او خپل حکمرانان لوار تېروى. د هغوى ټول بادشاهان راپرېوتل، خو يو هم ما ته دُعا نه کوى.

بنی اسرائیل او نور قومونه

٨ بنی اسرائیل خپل خان لکه د اوږو په شان نورو قومونو سره اغږلې دى. بنی اسرائیل لکه د هغه روتى په شان دى چې صرف يو مخ يې پوخ شوې وي. ٩ د پردى ملک خلق د هغه طاقت خورى خو هغه ته د دې پته نشته، د هغه سر د سپينو وېستو نه پک دى خو هغه ته د دې پته نشته. ١٠ د بنی اسرائیل غرور د هغه خلاف گواهی ورکوى، خو بيا هم هغوى مالک خدائ خپل خدائ پاک ته نه راگرځي. د دې هر څه باوجود هغوى د هغه د لټون نه انکار کوى. ١١ بنی اسرائیل د کم عقلي گوگوستکې په شان دى چې په آسانه

دوکه کپری. اول پي مصر د مدد دپاره راوغوښتو او بيا پي د پناه دپاره اسور ته ورمندپه کړه. (۱۲) خو چې کله هغوی الوخی رالوخی نو زه به پرې خپل جال ورلږه کړم او د هوا د مارغانو په شان به پي ښکته راکوز کړم. د هغوی د بدعملۍ په وجه به زه سزا ورکړم. (۱۳) په هغوی افسوس، ځکه چې هغوی زما نه تښتېدلی دی. هغوی تباہ دی، ځکه چې هغوی زما خلاف سرکشی کړې ده. ما غوښتل چې هغوی بچ کړم، خو هغوی زما خلاف دروغ وئیلی دی. (۱۴) هغوی د زړه د اخلاصه ما ته سوال نه دے کړے، خو هغوی د پرېشانی نه په خپلو کټونو کښې ژړاگانې کوی. هغوی د غلې يا د میو حاصلولو دپاره معبودانو ته خپل ځانونه غوڅوی، خو هغوی زما خلاف بغاوت کوی. (۱۵) اگر چې هم ما د هغوی تربیت وکړو او مضبوط مې کړل، خو هغوی زما خلاف بدې منصوبې جوړوی. (۱۶) هغوی د خدای تعالی نه بغېر هر خوا گوری. هغوی د کږې لیندې په شان نا اعتباره دی. د هغوی آفسران به د خپلې سپکې خولې د لاسه په توره مړه شی او مصریان به په هغوی پورې خندا کوی.

د بت پرستی په وجه مالک خدای بنی اسرائیل رد کړل

۸ (۱) ”د خبرداری دپاره بیگل وغږوی. دشمنان د تپوس په شان د مالک خدای په کور راغوټه کپری، ځکه چې هغوی ما سره لوظ مات کړے دے او زما د شریعت خلاف ورزی پي کړې ده. (۲) اوس بنی اسرائیل ما ته منت زاری کوی چې، زمونږ مدد وکړه ځکه چې ته زمونږ خدای پاک پي. (۳) خو

بنی اسرائیلو هغه څه رد کړی دی څه چې ښه دی، نو دشمن
 به هغه پسې وی. ﴿٣﴾ هغوی زما د اجازت نه بغېر بادشاهان
 جوړ کړل، هغوی زما د رضا نه بغېر مشران مقرر کړل.
 هغوی د خپلو سرو زرو او سپینو زرو نه بتان جوړ کړی دی
 او په ځان یې پخپله تباهی راوستې ده. ﴿٥﴾ اے سامریې. ما
 ستا دا سخه بت رد کړې ده. زما غصه ستا خلاف ده،
 تاسو د صفا کېدو قابل نه یئ ترڅو پورې به ستاسو دا حالت
 جاری وی؟ ﴿٦﴾ اے بنی اسرائیله، ته چې د کوم بت عبادت
 کوې دا یو کسبگر جوړ کړې ده، دا خدای پاک نه دی. په
 سامریه کېنې سخه بت به ټوټې ټوټې شی. ﴿٧﴾ هغوی د هوا
 تخم کړی، او د طوفان فصل به رېبې. د غلې فصل ولاړ دی
 خو وږی په کېنې نه ښکاری نو د خوراک مېلاوېدو په کېنې
 څه امکان نشته. خو که څه غله په کېنې وی هم، نو د پردی
 ملک خلق به یې وخورې. ﴿٨﴾ بنی اسرائیل لوار تېر کړې
 شوی دی. اوس هغوی په نورو قومونو کېنې خواره شوی دی
 او د بېکاره لوبنی په شان پراته دی. ﴿٩﴾ هغوی اسوریانو له
 د مدد دپاره تلی دی، لکه څنگه چې یوې ځنگلی خرې وار
 راوړې وی. دغسې بنی اسرائیل لکه د کنجرې خپل ځان په
 عاشقانو خرڅ کړې ده. ﴿١٠﴾ اگر چې دوی خپل ځان په
 ډېرو قومونو خرڅ کړې ده، خو اوس به زه هغوی یو ځای
 ته راغونډ کړم او سزا به ورکړم. د هغوی بادشاه او
 شهزادگان به زر د جزیې لاندې په لېزان شی. ﴿١١﴾ اگر چې
 بنی اسرائیل د گناه د لرې کولو دپاره ډیرې قربانگاه جوړې
 کړې دی، خو هم دغه قربانگاه د هغوی دپاره د گناه ځایونه
 شول. ﴿١٢﴾ اگر چې ما هغوی دپاره خپل شریعت ډېر تشریح
 کړو، خو هغوی ځان داسې ناغرضه کړو لکه چې دا شریعت

هڀو د هغوى ډپاره نه وي. (۱۳) هغوى ما ته قربانى پېش كوى او د قربانى غوښې خورى. خو زه، مالك خدائ د هغوى نه رضا نه يم، ما ته به د هغوى گناهونه ياد وي او سزا به ورته وركړم، او هغوى به مصر ته واپس ځي. (۱۴) بنى اسرائيلو خپل خالق هېر كړې دې او شاهى محلونه يې جوړ كړي دي، او يهوداه د پخو دېوالونو ډېر ښارونه جوړ كړي دي. خو زه به د هغوى په ښارونو اور نازل كړم او هغه به د هغوى محلونه وسوزوى.“

د حضرت هوسيع د بنى اسرائيلو د سزا اعلان كول

۹ (۱) اې بنى اسرائيلو، د نورو قومونو په شان خوشحالى مه كوئ. تاسو د خپل خدائ پاك نه اوږېدلى يئ او د هغه سره مو بې وفائى كړې ده. تاسو خپل ځانونه لكه د كنجرو په شان خرڅوئ او په هر درمند كښې د نورو معبودانو عبادت كوئ. (۲) خو اوس به ستاسو د خوراك ډپاره غله كافى نه وي او نه به درسره دومره انگور وي چې مې ترېنه وباسئ. (۳) بنى اسرائيليان به د مالك خدائ په ملك كښې نه پاتې كېږي، بلكې هغوى به مصر ته واپس ځي او د اسور په ملك كښې به حرام څيزونه خورى. (۴) هغوى به مالك خدائ ته نه د ميو نذرانې وړاندې كړې شي او نه به يې په قربانيانو رضا كړې شي. د هغوى د نذرانو روټې به د ماتم كوونكو د روټې په شان وي يعنې څوك هم چې دغه روټې خورى نو هغه به ناپاك شي. په دې به هغوى صرف خپله لوږه ختموى، خو د مالك خدائ كور ته به د نذرانې په توگه نه شي وړلې.

٥) تاسو به د اختر په ورځ څه کوئ، د مالک خدای اختر به څنگه کوئ؟ ٦) گورئ که هغوی د تباهی نه وتبستی هم، نو مصر به هغوی رایوځای کړی، او میمفس به یې بنځ کړی. د هغوی د سپینو زرو خزانې به په لوڅو کبني ورکې شی، او د هغوی په کورونو کبني به د ازغو بوتی راوتوکیري. ٧) نو د سزا وخت راغلی دی، د حساب کتاب وخت رارسېدلې دی. بنی اسرائیل دې ځان پوهه کړی. تاسو وایئ چې، ”دا پېغمبر کم عقل دی. دا د روح والا بنده پاگل دی.“ نو ځکه څومره چې ستاسو گناه غټه ده نو دومره ستاسو نفرت هم زیات دی. ٨) پېغمبر د خدای پاک د طرف نه د بنی اسرائیل محافظ دی. خو چې چرته هم هغه ځی نو هلته د هغه د راگېرولو دپاره دام خور وی، بلکې د خدای پاک په کور کبني هم د هغه نه نفرت کیري. ٩) هغوی په خپله بدعمری کبني دومره ککړ شوی دی لکه چې هغوی دپره موده مخکبني په جبعه کبني په بدعمری کبني ککړ شوی و. خدای پاک ته به د هغوی گناهونه یاد وی او سزا به ورته ورکړي.

د بنی اسرائیلو گناه او د هغې سزا

١٠) مالک خدای فرمائی، ”کله چې ما اول ځل بنی اسرائیل ولیدل، نو دا داسې و و لکه چې په صحرا کبني انکور ومومی. ما ستاسو پلار نیکه داسې ولیدل لکه چې د موسم ورومبی پاڅه شوی اینځر مې لیدلی وی. خو کله چې هغوی د فعور غره ته راغلل، نو هلته هغوی خپل ځانونه شرمناک بعل بت ته وقف کړل. نو داسې چې هغوی څه سره مینه وکړه نو د هغې په شان پلیرت شول. ١١) د بنی اسرائیل شان او شوکت به د مارغه په شان والوځی او د هغوی به نور بچی نه پېدا

کيڙي او نه به ڀي ٻنهي اُميدواره کيڙي او نه به ڀي اولاد په خپته کيڙي. (۱۲) خو ڪه د هغوي بچي پيدا هم شي، نو زه به ڀي ترې نه واخلم او يو به هم ژوندۍ پرې نه ږدم. په هغوي افسوس، ځکه چې هغوي به زه پرېږدم.“ (۱۳) ما وکتل چې بني اسرائيل د صور په شان بنائسته شول. خو اوس به بني اسرائيل خپل اولاد حلالولو دپاره رابهر کړي. (۱۴) اے مالڪه خُدايه، زه ستا نه د دې خلقو دپاره څه سوال وکړم؟ د هغوي ٻنهي شنډې کړه. او د هغوي په سينو کښي پي اوج کړه.

د مالڪ خُداي د بني اسرائيلو عدالت کول

(۱۵) مالڪ خُداي فرمائي، ”د هغوي ٽول بد عملونه په جلال کښي شروع شول. نو هلته مې د هغوي نه نفرت شروع کړو او د هغوي د بدعمرلي په وجه به زه هغوي د خپل مُلک نه وشړم. زه به د هغوي سره نوره مينه نه کوم، د هغوي ٽول آفسران سرکښه دي. (۱۶) بني اسرائيل وهله شوي دي، د هغوي جرړې اوچې شوې دي او هيڅ مېوه به نه نيسي. خو ڪه د هغوي بچي پيدا هم شي، نو زه به د هغوي گران اولاد ووژنم.“

د پيغمبر بني اسرائيلو له خبردارۍ ورکول

(۱۷) زما خُداي پاک به هغوي رد کړي، ځکه چې هغوي ورته غور نه نيولو او هغوي به په قومونو کښي در په در گرځي.

۱۰ (۱) بني اسرائيل د انگورو زرخيزه بوټۍ وو چې ښه کافي مېوه به ڀي نيوله. خو څومره چې ڀي مېوه زياتېده نو

دومره ډېرې به يې د بُتانو قربان گاه جوړولې. څومره چې د هغوی مُلک ترقي کوله نو دومره يې د بُتانو مخصوص ستنې بنائسته کولې. (۲) د چا زړونه چې د دوکې نه ډک دي نو هغوی ته خو به د خپلو گناهونو سزا ملاوېږي. خُدای پاک به د هغوی قربان گاه وړانې کړي او د هغوی مقدسې ستنې به ټوټې ټوټې کړي. (۳) نو خلق به ډېر زر دا خبره وکړي چې، ”زمونږ بادشاه ځکه نشته چې مونږ د مالک خُدای نه نه یرېدو. خو که بادشاه وې هم، نو هغه زمونږ دپاره څه کولې شول؟“ (۴) هغوی لافي کوي، د دروغو قسمونه خوري او تشې وعدې کوي. د هغوی انصاف د هغه زهرژن بوټو په شان دې چې د تخم دپاره تيار پټي کښې پخپله رازرغون شي. (۵) د سامريه ښار اوسېدونکي د يرې نه رېږدي چې په بيت آون کښې به د سخی بُت سره څه کيږي. د دې خلق به د دې دپاره ژړا کوي، او د دې امامان به د دې شان او شوکت يادوي او ماتم به کوي، ځکه چې دا به د دوی نه بل مُلک ته يوړلې شي. (۶) هغه بُت به اسور ته يوړلې شي چې عظيم بادشاه ته په محسُول کښې پېش کړې شي. بنی اسرائيل به بې عزته شي او وبه شرميږي ځکه چې هغوی په دې بُت باندې يقين کولو. (۷) سامريه او د هغې بادشاه به داسې يوړلې شي لکه چې د اوبو دپاسه د لرگي يوه ټوکړه وي. (۸) د آون علاقائي عبادتخاني به تباه شي چرته چې بنی اسرائيلو گناه کوله. د هغوی په قربان گاهو باندې به وابسه او ازغی راشنه شي. نو خلق به غرونو ته چغې وهي چې، ”مونږ پټ کړه.“ او غونډو ته به چغې وهي چې، ”په مونږ راپرېوځه.“

د مالک خدائ د بنی اسرائیلو سره د عدالت اعلان کول

⑨ مالک خدائ فرمائی، ”اے بنی اسرائیله، د هغه وخت نه چې تا په جبعه کبني گناه کوله تر اوسه پورې هم هغه شان گناه کوې. نو ولې دا مناسبه نه وه چې په دغه بدعملو په جبعه کبني جنگ راغلو؟ ⑩ نو اوس چې کله زما مرضی وی زه به تاسو له سزا درکړم. قومونه به ستاسو خلاف راجمع شی کله چې تاسو ته ستاسو د گناهونو سزا دوه چنده ملاو شی. ⑪ اسرائیل یو تربیت یافته سخه دے او بنه په شوق غنم غویل کوی. خو بیا ما په خپله د دې په بنائسته خت د سخت محنت دپاره جغ کپنودو. ما یهوداه یوې کولو ته جوړ کړے دے او اسرائیل به دا په خپله ماله کړی. ⑫ ما ورته ووئیل چې، د صداقت بنه تخم وگره نو د مینې فصل به وربیې. د خپلو زرونو سخته زمکه یوه وکړئ حکه چې اوس د مالک خدائ د لټون وخت دے چې هغه راشی او په تاسو د صداقت باران ووروی. ⑬ خو تا بدعملی وگرله او د بی انصافی فصل دې وربلو. تا د دوکې مپوه خوړلې ده. حکه چې تا په خپلو جنگی گاپو او په خپلو بی شمېره فوجیانو اعتبار کولو. ⑭ نو حکه به ستا په خلقو جنگ راشی او ستاسو ټولې قلعي به تباہ شی. دا به هم هغه شان وی لکه څنگه چې شلمن بادشاه بیت اربیل په جنگ کبني تباہ کړو او میندې یې سره د هغوی د بچو زمکې له راویشتلې. ⑮ نو اے د بیت ایل خلقو، تاسو سره به هم داسې کار کبړی، حکه چې ستاسو بدعملی د حد نه زیاته ده. څنگه چې د عدالت ورغ شروع شی، نو د اسرائیل بادشاه به تباہ او برباد شی.“

د خُدايِ پاڪ د خپلو سرڪشه خلقو سره مينه

۱۱

(۱)

مالڪ خُدايِ فرمائي، ”كله چي بني اسرائيل د

وړوكي ماشوم په شان وو، نو مينه مي ورسره كوله، او ما

خپل زوي د مصر نه راويلو. (۲) خو چي څومره ما ورته

آوازونه كول، نو هغه هومره زما نه لرې كېدو. زما خلقو د

بعل بُتانو ته قرباني پېش كړې، او بُتانو ته يې خوشبويي

سوزولې. (۳) ما پخپله بني اسرائيل ته د گرځېدو چل

وښودلو، ما د هغه لاس نيولې وو او د هغه رهنمائي مي

كوله، خو هغه ته پته نه لگېده او نه يې پرواه ساتله چي هغه

زه وم چي د هغه خيال مي ساتلو. (۴) ما بني اسرائيل د

خپلې مينې او رحم رسي سره ځان ته رانزدې كړو. ما د هغه

د څپ نه جغ اوچت كړو، او زه په خپله ورتيبت شوم او

خوراك مي ورکړو. (۵) خو هغوي به مصر ته واپس شي او

د اسور بادشاه به په هغوي حكومت كوي، ځكه چي هغوي

ما ته د راگرځېدو نه انكار كړې دي. (۶) د هغوي په

ښارونو كښې به جنگ كوي او د ښار دروازي به يې ماتې

كړي. هغوي به د خپلو غلطو منصوبو له وجې تباه كړي.

(۷) زما خلقو كلکه فېصله كړې ده چي ما پرېږدي. هغوي په

خوله خو ما ته حق تعالي وائي خو زه به هغوي بچ نه كړم.

(۸) اے بني اسرائيله، زه تا څنگه پرېښودې شم؟ زه تا

څنگه دشمن ته حواله كولې شم؟ زه تا څنگه لکه د ادمه

نورو ته حواله كولې شم؟ يا دې د ضبوتيم په شان څنگه تباه

كولې شم؟ زما اراده سراسر بدله شوه. ځكه چي زما

بې مثاله مينه ستا دپاره راوچته شوه. (۹) زه به تا له په غصه

كښې سزا نه دركوم، زه به بني اسرائيل بيا نه تباه كوم. ځكه

چي زه بني آدم نه يم بلکې خُدايِ پاڪ يم. زه مقدس ذات يم

او ستاسو په مينځ کښې استوگنه کوم. زه به بيا په غضب
 کښې نه راځم. ﴿١٠﴾ کله چې زه د خپلو خلقو په دشمنانو د
 ازمری په شان وغورېږم نو زما خلق به په ما پسې راروان
 شی. هغوی به د نمرپرېواته طرف نه په منډه منډه راشی. ﴿١١﴾
 هغوی به په يرې او ريزېدېدو سره د مارغانو په شان د مصر
 نه راشی او د اسور نه به د گوگوشکو په شان واپس راشی.
 زه به هغوی خپلو کورونو ته واپس راولم. ما، مالک خدای دا
 فرمائیلی دی.

د اسرائیل او د يهوداه د خلقو بدی بیانېدل

﴿١٢﴾ اسرائیل زه په دروغو سره رانیولې يم، او دوکې سره یې
 زما محاصره کړې ده. خو يهوداه تر اوسه پورې د خدای
 پاک فرمانبردار دے، او مقدس ذات سره وفادار دے.

١٢ ﴿١﴾ بنی اسرائیل چې ټوله ورځ هر کار هم کوی نو
 هغه بې فائدي وی. دوکه او ظلم زیاتې په هغوی کښې
 زیاتېږی. د اسور سره د معاهدې باوجود خو بيا هم مصر ته
 د زیتونو تېل لېږی. ﴿٢﴾ مالک خدای به په عدالت کښې
 يهوداه سره هم جنگېږی. هغه به بنی اسرائیل له د هغه د عمل
 په مطابق سزا ورکوی او هغه ته به د خپل عمل بدله
 ملاوېږی. ﴿٣﴾ یعقوب هم د مور په خپته کښې خپل ورور د
 پوندې نه ونيوو او کله چې بالغ شو، نو هغه خدای پاک سره
 جگړه وکړه، ﴿٤﴾ هغه د یوې فرېستي خلاف جنگ وکړو او
 جنگ یې وگټلو. هغه وژړل او د برکت سوال یې وکړو. په
 بیت ایل کښې خدای پاک هغه ته څرگند شو او کلام یې

ورسره وکړو. (۵) مالک خدای رب الافواج، مالک خدای د هغه نوم دے. (۶) نو اوس خپل خدای پاک ته راوگرځئ. د هغه مینه او انصاف قائم ساتئ او همپشه د هغه نه په امید کښې اوسئ.

د بغاوت لوی تاریخ

(۷) بنی اسرائیل هغه تاجران دی چې په لاس کښې یې د بې ایمانی تله وی او د دوکې کولو سره مینه کوی. (۸) بنی اسرائیل وائی، ”زه پېر مالداره یم، زه دولت مند شوې یم. هیڅوک به دا ثابته نه کړی چې په دې ټول مال حال حاصلولو کښې زما نه څه قصور یا گناه شوې ده.“ (۹) خو زه، مالک خدای ستاسو هغه خدای پاک یم چې چا د مصر نه راوویستلی، زه به یو ځل بیا تاسو د پخوا په شان په خپمو کښې اوسوم لکه چې هر کال د جونگرو په اختر کښې اوسېږئ. (۱۰) ما د پېغمبرانو سره کلام وکړو او ما پخپله پیرې رویاگانې څرگندې کړې او د پېغمبرانو په ذریعه مې درته تعبیر کړې. (۱۱) خو په جلعاد کښې د بتانو عبادت کپړی او څوک چې د هغوی عبادت کوی هغوی د هیڅ کار نه دی. او په جلجال کښې هم هغوی غویان قربانی کوی خو د هغوی د قربانو د ځایونو نه د کانو پیری جوړ شوی دی لکه څنگه چې د یوه شوی پتی په غاړه کښې د کانو پیری پراته وی. (۱۲) یعقوب آرام وطن ته وتښتېدو، هلته هغه د ښځې حاصلولو دپاره خدمت وکړو، د هغې په عوض کښې هغه گډې څرولې. (۱۳) خو بیا مالک خدای د یو پېغمبر په وسیله بنی اسرائیل د مصر نه رابهر کړل او د یو پېغمبر په ذریعه یې د هغه خیال وساتلو. (۱۴) خو بنی اسرائیل مالک خدای

سخت غصه ڪرڻ ڏي، هغه ڇي ڪومه وينه تويه ڪرڻ ڏه
 اوس به ورسره ڏ هڻي حساب ڪيري، هغه ڇي ڏ مالڪ خدائ
 توهين ڪرڻ ڏي ڏ هڻي مناسبه سزا به وركوي.

ڏ بني اسرائيلو سره آخري عدالت ڪڍل

۱۳ ﴿۱﴾ ستاسو مشرانو به ڇي ڪله هم خبري ڪولي نو ٿول
 اسرائيليان به رپرڊدل، ڪه ڇه هم ڇي دوي اهم خلق وو بلڪي
 بعل ته په عبادت ڪولو سره پي گناه وڪره او په ڏي ڪولو سره
 هغوي خپله تباهي يقيني ڪره. ﴿۲﴾ اوس هغوي گناه ڪولو
 ڪبني اضافه ڪوي او خپلو خانو نو ڊپاره ڏ سپينو زرو نه بتان
 جوڙوي. بيا ڇي انسان ڏ خپلو لاسونو مهارت سره ڪوم بتان
 جوڙ ڪري وو نو هم هغه بتانو ته وائي ڇي، ”ڏي ته قرباني
 پيش ڪري. او ڏا ڏ سخي بت بڻڪل ڪري.“ ﴿۳﴾ نو ڇڪه ڏا
 خلق به ڏ سحر ڏ ڏهند په شان عارضی وی او ڏ سحر په نمر
 ڪبني ڏ زر ختمپدونڪي پرڇي په شان وی. هغوي به ڏ هغه
 بوسو په شان وی ڇي هوا پي ڏ درمند نه وري، هغوي به ڏ
 انگيتي ڏ لوڙي په شان وی. ﴿۴﴾ خو زه مالڪ خدائ ستاسو
 خدائ پاڪ یم، ڇا ڇي تاسو ڏ مصر نه راوويستلي. زما نه
 بغير بل خدائ مه مني ڇڪه ڇي زما نه بغير بل خلاصونڪي
 نشته. ﴿۵﴾ ما په صحرا ڪبني ستاسو خيال ساتلي ڏي په
 هغه اوچ بيابان ڪبني چرته ڇي هيڃ اوبه نه وي. ﴿۶﴾ خو ڪله
 ڇي تاسو په خپته بنه ماڙه شوي نو تاسو مغروره شوي او
 زه مو هبر ڪرم. ﴿۷﴾ نو زه به اوس په تاسو باندي لکه ڏ
 ازمري په شان حمله وڪرم. ڏ پراڻڪ په شان به زه تاسو ته په
 لار ڪبني پت ناست یم. ﴿۸﴾ زه به په تاسو باندي لکه ڏ هغه

مېلو په شان حمله وکړم چې بچی ترېنه پټ کړې شوی وی
 او ستاسو سینه به وشلوم. لکه د ازمری به مو لوار تېر کړم
 او لکه د یو ځنگلی ځناور به مو ټوټې ټوټې کړم. (۹) اې بنی
 اسرائیله، زه تاسو تباہ کوم، ځکه چې تاسو زما خلاف یی، نو
 څوک به ستاسو مدد کوی؟ (۱۰) اوس ستا بادشاه چرته دے
 چې هغه ستا ټولو بښارونو ته راشی او تا بچ کړی؟ او ستا هغه
 مشران چرته دی چې تا به غوښتل، او وئیل به دې چې ما له
 بادشاه او آفسران راکړه. (۱۱) ما په خپله غصه کښې تاسو له
 بادشاهان درکړی دی او په قهر کښې مې درنه اخستی دی.
 (۱۲) د بنی اسرائیلو گناهونه او جرمونه لیکلے شوی دی او د
 حساب دپاره دا محفوظ پراته دی. (۱۳) د ماشوم د پیدا کېدو
 درد شروع شوے دے خو هغه ماشوم ناپوهه دے، او نه
 غواړی چې د مور د خټې نه راوځی. (۱۴) زه ولې فدیہ
 ورکړم او هغوئ د عالم ارواح نه آزاد کړم؟ زه هغوئ د مرگ
 د پنډې نه ولې خلاص کړم؟ اې مرگه، ستا د طاقت هغه
 لښه څه شوه؟ اې عالم ارواح ستا بربادی څه شوه؟ هغې نه
 کار واخله ځکه چې زه به رحم نه کوم. (۱۵) که څه هم بنی
 اسرائیل د لوڅو د پانو په شان راشنه کیری، نو زه به نمرخاته
 طرف نه یوه گرمه هوا راولېرم او هغه هوا به د هغوئ کوهی
 او چینې اوچې کړی. دا به د ځان سره ټول قیمتی څیزونه
 یوسی. (۱۶) سامریه به د خپل قصور سزا برداشت کوی،
 ځکه چې هغې زما خلاف سرکشی کړې ده. د سامریه خلق
 به په جنگ کښې مړه شی، د هغوئ ماشومان به په زمکه
 راوغورزولے شی او د هغوئ د امیدوارو بښو خټې به
 وڅیرلے شی.

د حضرت هوسيع بنى اسرائيلو ته منت كول

۱۴ ﴿۱﴾ اے بنى اسرائيله، مالک خدائ خپل خدائ پاک

ته راوگرځه، ولې چې ستا گناهونه ستا د راغورزېدو سبب

جوړ شوى دى. ﴿۲﴾ مالک خدائ ته راوگرځئ او د خپلو

گناهونو اقرار وکړئ، او هغه ته ووايئ، ”زمونږ ټول گناهونه

معاف کړه او رحم وکړه او مونږ قبول کړه چې مونږ ستا ثناء

صفت سره تا ته قربانى پېش کړو. ﴿۳﴾ اسور مونږ نه شى بچ

کولې او نه مو جنگى آسونه حفاظت کولې شى. مونږ چې

کوم بتان جوړ کړى دى هغې ته به هيڅکله نه وايو چې تاسو

زمونږ معبودان يئ. ځکه چې صرف هم ته، مالک خدائ په

يتيم باندې رحم کوې.“

د مالک خدائ د بنى اسرائيلو سره د نوى ژوند

وعده

﴿۴﴾ بيا مالک خدائ فرمائى، ”زه به د هغوى بې وفائى ختمه

کړم او شفا به ورکړم. زه به د زړه د اخلاصه د هغوى سره

مينه کوم، زه هغوى ته نور غصه نه يم. ﴿۵﴾ زه به د بنى

اسرائيل دپاره د پرځې په شان يم. زه به هغوى لکه د نيلوفر

گل و گلزار کړم، د لبنان د ديار د ونو په شان به يې جرړې

مضبوطې وى. ﴿۶﴾ د هغې څانگې به خورې شى لکه د زيتون

د بنائسته ونو په شان. د هغې خوشبو به د لبنان د ديار د ونو

په شان وى. ﴿۷﴾ زما خلق به يو ځل بيا زما د سورې لاندې

اوسېږى. هغوى به لکه د غلې په شان لوى شى، او د انگورو

د بوټى په شان به گلونه نيسى. د هغوى مشهورتيا به د لبنان د

ميو په شان وى. ﴿۸﴾ اے بنى اسرائيله، د بتانو نه ځان لرې

ساته. هغه زه يم چې ستاسو د دعاگانو جواب درکوم او ستاسو خيال ساتم. زه د هغه ونې په شان يم چې همپشه شنه وي، ستاسو ټولې مېوې زما د طرف نه دي.“

آخري خبره

⑨ هر څوک چې هوبسيار وي نو هغه دې په دې خبرو باندې پوهه شي او په خپلو زړونو کبني دې خائ ورکړي. د مالک خدائ لارې صحيح دي او صادقان خلق په دې روان وي، خو سرکشه به په دې لارو تيندک وخورى او وبه غورزپړي.